

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 140/2015-35

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. marca 2015 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] [REDACTED], zastúpeného advokátom [REDACTED] [REDACTED], vo veci namietaného porušenia jeho práv podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Galanta sp. zn. 1 Nt 17/2014 z 30. júla 2014 a uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3 Tos 204/2014 z 30. októbra 2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

1. Vo včas podanej ústavnej sťažnosti Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“), ktorá po jej spísaní a doplnení advokátom spĺňa formálne náležitosti ustanovené v zákone Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení

jeho sudov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“) navrhol, aby ústavný súd konštatoval porušenie čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), zrušil v záhlaví označené rozhodnutia všeobecných súdov, ktorými bol zamietnutý jeho návrh na obnovu trestného konania, po ich zrušení vec vrátil Okresnému súdu Galanta (ďalej len „okresný súd“) na ďalšie konanie a priznal mu náhradu trov konania.

2. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti síce namietal arbitrárnosť napadnutých rozhodnutí, porušenie práva na nezávislé a nestranné konanie a na spravodlivosť rozhodnutí všeobecných súdov, ale skutkovo sa viažuce na rozhodnutia vydané v základnom konaní, v ktorom bol sťažovateľ uznaný za vinného zo spáchania drogového zločinu podľa § 172 ods. 2 písm. c) Trestného zákona, za ktorý mu bol okresným súdom uložený trest v trvaní 10 rokov, ale v rozpore so stanoviskom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. Tpj 32/2011.

3. Ústavný súd je podľa čl. 124 ústavy súdnym orgánom ochrany ústavnosti a túto svoju právomoc vykonáva okrem iného tým, že podľa čl. 127 ods. 1 a 2 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb proti právoplatnému rozhodnutiu a inému zásahu orgánu verejnej moci do ústavou (ratifikovanou medzinárodnou zmluvou) zaručených základných práv a slobôd (§ 49 zákona o ústavnom súde). Z uvedeného vyplýva, že nie je súčasťou sústavy všeobecných súdov, preto ani nie je oprávnený na inštančný prieskum ich rozhodnutí bez ohľadu na to, či je namietaná vecná nesprávnosť nimi vydaných rozhodnutí. Právomoc ústavného súdu je založená výlučne na prieskum rozhodnutí všeobecných súdov z hľadiska dodržiavania ústavnoprávnych princípov, t. j. či v konaní (rozhodnutí v ňom vydaných) neboli dotknuté predpismi ústavnoprávneho poriadku chránené práva alebo slobody jeho účastníka.

4. O taký prípad však v pojednávanej veci nešlo.

5. V danej veci je totiž významné, že v konaní o návrhu na povolenie obnovy trestnej veci jej meritom nie je otázka viny trestného činu ani otázka trestu, ale iba posúdenie – pri rešpektovaní prezumpcie správnosti právoplatného rozhodnutia – charakteru dôkazov a skutočností predkladaných navrhovateľom z hľadísk uvedených v § 394 ods. 1 Trestného poriadku; zároveň však treba dodať, že už s ohľadom na čl. 13 ods. 4 ústavy nemožno ani v konaní o mimoriadnych opravných prostriedkoch rezignovať na inštitucionálne záruky spravodlivého procesu, ktorého sú práva uvedené v čl. 48 ods. 2 ústavy, prípadne v čl. 6 ods. 3 písm. d) dohovoru základom.

6. Kontradiktórnosť sa v súdnom procese nevzťahuje len na dokazovanie [napr. v zmysle čl. 6 ods. 3 písm. d) dohovoru], ale zahŕňa i právo zoznámiť sa s argumentmi predloženými druhou stranou a vyjadriť sa k nim. Z princípu kontradiktórnosti a rovnosti účastníkov konania je preto potrebné vychádzať aj pri hľadaní ústavnokonformného výkladu § 394 ods. 1 Trestného poriadku a jeho vzťahu ku všeobecnej úprave sťažnosti podľa 185 a nasl. Trestného poriadku a ku konaniu o návrhu na povolenie obnovy konania podľa § 398 a nasl. Trestného poriadku.

Pritom nemožno pustiť zo zreteľa špecifickú povahu obnovy konania, ktorá na rozdiel od dovolania slúži ako mimoriadny opravný prostriedok na odstránenie nedostatkov právoplatného rozhodnutia skutkovej povahy, čomu korešponduje, že proti nemu zákon pripúšťa riadny opravný prostriedok (práve sťažnosť) podľa § 402 ods. 3 Trestného poriadku.

7. Z námietok uvedených v obsahu ústavnej sťažnosti je zrejmé, že sťažovateľ iba nesúhlasil so závermi, ktoré všeobecné súdy vo veci vyvodili, a zo strany ústavného súdu sa domáha ich prehodnotenia spôsobom, ktorý by mal svedčiť o opodstatnenosti jeho názoru. Ústavnému súdu však neprislúcha prehodnocovať či dopĺňať skutkový stav veci zistený všeobecnými súdmi, rovnako tak mu neprislúcha nahradzovať právne hodnotenie všeobecných súdov svojím vlastným. Ústavný súd overil, že vo veci

rozhodujúce súdy sa celou vecou riadne zaoberali, svoje rozhodnutia celkom logickým, zrozumiteľným a preskúmateľným spôsobom odôvodnili a podrobne rozviedli, akými úvahami sa pri svojom rozhodovaní riadili, podľa ktorých zákonných ustanovení postupovali a rovnako rozhodli predvídateľným spôsobom. Skutočnosť, že sťažovateľ so závermi všeobecných súdov nesúhlasí, nemôže sama osebe založiť dôvodnosť ústavnej sťažnosti vo vzťahu k právoplatnému súdnemu rozhodnutiu.

8. Zo všetkých uvedených dôvodov ústavný súd hodnotí napadnuté uznesenie krajského súdu ako ústavne konformné, a teda nevyžadujúce korekciu zo strany orgánu ústavnosti. Sťažnosť sťažovateľa bola preto odmietnutá pre zjavnú neopodstatnenosť, keďže pri jej predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistil možnosť porušenia označených práv sťažovateľa, ktorej reálnosť by mohol preskúmať po jej prijatí na ďalšie konanie (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. marca 2015